

Dragostea care mijlocește

Text biblic : 1 Samuel 19:1-7

Versetul de aur

Ionatan a vorbit bine de David tatălui său, Saul: "Să nu faci împăratul", a zis el, "un păcat față de robul său David, căci el n-a făcut niciun păcat față de tine. Dimpotrivă, a lucrat pentru binele tău; (1 Samuel 19:4)

Introducere

La început în jurul anului 1050 î.Hr. poporul a cerut lui Samuel să le dea un rege pământesc, așa cum au toate celelalte națiuni” (1 Samuel 8: 5). Această cerere nu a fost în primul rând o respingere a lui Samuel sau a fiilor săi, ci a Domnului ca rege al acestora (8: 7). Dumnezeu a chemat Israelul să fie națiunea sa specială (Exod 19: 5-6), iar cererea lor de a avea un rege a arătat că dorința lor nu era chiar atât de bună. Samuel a spus toate cuvintele Domnului cu privire la consecințele negative ale unui rege uman (1 Samuel 8: 11-18). Dar oamenii au insistat și Domnul le-a acceptat cererea lor (8: 19–22). Domnul l-a ales pe Saul ca primul rege al Israelului (1 Samuel 9:17; 10: 17–24). Saul a început bine, dar atunci când nu a reușit să ducă la îndeplinire în totul poruncile Domnului, Domnul a ales un alt rege (15: 16–26). Samuel l-a informat pe Saul că a fost respins de Dumnezeu, iar Samuel l-a uns pe David drept următorul rege (16: 1-13). Aceasta a însemnat că linia regală a lui Saul se va termina când David va lua tronul. Când filistenii au provocat Israelul, David a fost cel care l-a omorât pe Goliat, ceea ce a făcut ca Filistenii să o ia la fugă (1 Samuel 17: 1–54). După această mare victorie, David a devenit membru al familiei regale a lui Saul în două moduri importante. În primul rând, David și Ionatan fiul lui Saul și moștenitorul tronului, au devenit prieteni (18: 3). În al doilea rând, David s-a căsătorit cu Mical, fiica lui Saul (18:27). Cu toate acestea, când luptele s-au terminat, oamenii au apreciat pe David mai mult decât pe Saul (1 Samuel 18: 6–8). Acest lucru l-a înfuriat pe Saul, și a încercat să-l omoare (18: 10–11; 19: 9–10).

Contextul lecției

I. Complotul împotriva lui David. (1Sam 19:1-3)

A. Ordin de execuție (v 1-2)

Din gelozie, Saul pune în aplicare un al doilea complot pentru omorârea lui David. Dar Ionatan, care-l iubea pe David, i-a dat de știre că Saul vrea să-l omoare:” Păzește-te dar, mâine dimineață, stai într-un loc tănuț și ascunde-te”. Pentru că nu a ascultat de tatăl lui, Ionatan putea să fie omorât de Saul. Întrucât Domnul a respins pe Saul în favoarea lui David (1 Samuel 15:28), contrastul este evident pentru opoziția lui Saul față de voința lui Dumnezeu. De asemenea, poate arăta acceptarea lui Ionatan ca David să devină următorul rege, chiar în locul lui Ionatan.

B. Ionatan cere îndurare pentru David (v3)

Acum Ionatan pune la cale o conversație privată cu tatăl său despre David. Aceasta va avea loc într-un câmp bine cunoscut de Ionatan. Locul acela era cunoscut numai de Ionatan nu și de Saul. David

a fost vulnerabil, încrezându-se în Ionatan să nu-l trădeze. Al doilea lucru este că David trebuie să aibă încredere în Ionatan, ca să poată supraviețui.

II. Ionatan mijlocește (v 4-5)

A. Rezultate exemplare (v4-5b)

Felul în care Ionatan se adresează tatălui său "să nu facă Împăratul un păcat", apoi, "de ce să păcătuiești împotriva unui sânge nevinovat" Dacă Saul ar fi considerat că Ionatan se împotrivesc lui ar fi putut să-l omoare (Deut 17:1-13). Ionatan a vorbit de bine pe David, și Saul a jurat că nu-l va omorî. Aceasta a făcut ca David să fie din nou ca și înainte.

B. O întrebare cu efect (v 5b)

Dumnezeu a dat Israelului prin David o victorie decisivă împotriva Filistenilor. O astfel de întrebare este menită să facă mai degrabă să accentueze decât să caute răspunsuri. Răspunsul a fost evident pentru rege: el nu trebuie să-l omoare pe David pentru că atunci regele însuși va deveni vinovat și merită moartea (Deutr 19: 10-13). David a fost credincios lui Saul.

III. Ce sa întâmplat după aceea (v 6-7)

A. Jurământul (v6)

Argumentul lui Jonathan a avut efectul dorit. Saul a ascultat, înseamnă că a luat la cunoștință; adică să auzim și să acționăm în conformitate cu cele spuse (ex Geneza 21:12). În mod similar, exodul din Egipt a fost inițiat pentru că Dumnezeu nu numai că a ascultat, dar a acționat la gemetele copiilor lui Israel (Exodul 2: 24-25). Intervenția lui Ionatan a culminat astfel cu depunerea jurământului lui Saul că David nu va fi omorât. Se poate da credit lui Saul pentru că a abandonat omorârea lui David. Deși Saul a avut o istorie de rebeliune împotriva Domnului (ex 1 Samuel 15: 17-23), în acest caz l-a onorat pe Dumnezeu, ascultând sfatul înțelept al lui Ionatan și alegând să nu păcătuiească împotriva lui David. Domnul se aștepta ca regele să-și păstreze jurământul (Numeri 30: 2; vezi și Matei 5: 33-37). Deut 23: 21-23 declară că jurămintele trebuie păstrate, în timp ce Ecclésiastul 5: 4-6 ne amintește că încălcarea unui jurământ îl supără pe Domnul. Jurând că David va trăi, Saul s-a obligat să facă tot ce-i stă în puterea sa pentru a-l proteja pe David.

B. Împăcarea lui Saul cu David (v 7)

David a ieșit din ascunzătoarea sa după ce a auzit chemarea lui Jonathan. După cum a promis (vezi 1 Samuel 19: 3), Ionatan a povestit lui David tot ce s-a întâmplat. Aceasta ar fi inclus în special muierea inimii lui Saul și jurământul de a nu-l omorî pe David. Înfațișarea lui David înaintea lui Saul, indică faptul că David îl credea complet pe Ionatan și nu mai avea nici o teamă că Saul va încerca să-l omoare. Rezultatul tuturor eforturilor lui Ionatan a fost acela că David și-a reluat locul în curtea lui Saul ca înainte. Această frază ne reamintește cât de bine au colaborat mai înainte David și Saul. Cititorul este lăsat să se întrebe, având în vedere comportamentul trecut al lui Saul față de David, cât timp va fi respectată această pace.

Concluzii

Cele trei personaje ilustrează pozițiile în care oamenii se regăsesc astăzi. Saul era o persoană la putere care-și abuză poziția în a face rău altora. David, cu un statut inferior, a fost victima nevinovată a acelei mâinii. Ionatan a fost cel care a riscat să împărtășească acea mână apărând pe David. El a avut grijă atât de făcătorul de rele, cât și de cel nedreptățit, în timp ce căuta să pună capăt conflictului împăcându-i. A face greșeli și a suferi nevinovat poate duce la conflict. Sentimentele dure pot rupe relațiile și pot opri comunicarea. Diferențele de statut, cum ar fi patron-angajat sau părintele-copil, pot îngreuna restabilirea relațiilor. Celui la putere îi vine greu să admită că a greșit. În aceste momente, restaurarea este practic imposibilă fără un intermediar. În diferite perioade de conflict, ne putem regăsi în oricare dintre cele trei roluri. Cineva care are grijă cu adevărat atât de șef, cât și de angajat și în care ambele părți au încredere, poate fi în măsură să-i împace pe cei aflați în conflict. În sfârșit, trebuie subliniat faptul că Ionatan, făcătorul de pace, nu a fost egalul lui Saul; Jonathan a fost subordonat lui Saul atât ca fiu, cât și ca supus al regelui. Provocarea curajoasă și respectuoasă a lui Ionatan față de propriul său tată și rege servește ca model pentru noi în mânăuirea conflictelor.

Ce trebuie să memorăm: Făcătorii de pace încearcă să-i îndepărteze pe ceilalți de a păcătui.